

Revistă literară

reportaj - satiră - umor

Inreg. Trib. Arad, S. III
Nr. 22.938.

Director:

SIMION MICLER

Redacția și Administrația

ARAD

Str. Alexandri 5.

ABONAMENTE:

In oraș: 150 lei anual. In
județ: 120 lei anual, 500 lei
pt. întreprinderile mijlocii
1000 lei anual pt. marile
întreprinderi

PUȚINĂ LITERATURĂ...

— Justificarea titlului și' Napoleonii plictiselii —

Dacă — nu e tocmai literar începutul nostru, dar nici noi nu prea avem pretențiuni mari în această materie, așa că r-luând dela început, vom zice: dacă cet ce au organizat șezătoarea literară de mai acum două săptămâni și dacă rostul acestor f-i de șezători este de a crea o legătură, o comuniune de simțiri între scriitori, între creatori și marile public, apoi aceia de cari vorbim și la care ne-am dus cu sufletul plin de dragoste — și ca noi nu fost mulți — a obținut tocmai rezultatul contrar celui așteptat... Căci dela început și până la sfârșit, șezătoarea — cu unele excepții — n'a fost altceva decât un imens și fără sfârșit generator de plictiseală... Viitorii nemuritori de mâine — cu excepțiile câtorva — parcă se luaseră la întrecere în a plictisi și gonii lumea din vază și primitoarea sală a palatului cultural! Și semnalul plecării a fost dat tocmai de acolo unde ne așteptam mai puțin. Dar chestiunea asta a plecării și a plictiselii are două laturi, egal de... plictisitoare și lipsite de importanță.

Una dintre aceste laturi ar fi neputința viitorilor nemuritori de a se face înțeleși de publicul arădan, — celace, implicit, face să-l declarăm în bloc — cu excepția dlui Samarineanu — genii neînțelese. Dar dacă afirmăm lucrul acesta, poate apărea o sub-afirmație în sensul că publicul arădan nu este capabil să înțeleagă operele poetice și literare ce membrii *sesereului ardelen* le-au prezentat de pe rampa scenei dela palatul cultural, — celace ar fi complet eronat, deoarece arădanii au dat de atâtea ori dovadă de o largă înțelegere, dar de o mai mică răbdare...

Se poate, atunci, pune întrebarea: care este cauza dezertării — e literar termenul? — publicului cultural, dezertare ce se făcea în extrem de mică pauză pusă la dispoziția dlui Gorgan, pentru a anunța scriitorul următor?

Răspunsul trebuie căutat, credem, tocmai în inversul celor afirmate mai sus cu prilejul arătării celor două laturi a problemei ridicate de plecarea și plictiseala publicului... Deci recitii dea îndărătelea cele scrise până aici...

Dar dacă lectura dlui Samarineanu a fost punctul culminant al plictiselii, nici majoritatea celorlalte puncte nu s'au lăsat mai prejos, fie că a fost vorba de hai la noi să vorbim nimica și să jucăm cărți, fie de nu știu ce teorii savante privitor la caracteristica pro și anti-porno-

grafică a literaturii românești din cea de a doua decadă de unire!... Toate la un loc, au creat cea atmosferă pe care n'am mai întâlnit-o la nici o altă manifestare literară, atmosferă ce a dat prilej, unui mucalit, să facă în timp ce scobora treptele palatului cultural, următoarea remarcă:

La plecarea doamnei...

— ...Și nu uita dragă să-mi scrii în fiecare săptămână... Cel puțin pe cotorul unui mandat postal!...

Adevărata plăcere

Zilele aceste fost redactat regulamentul prin care primăria institue monopolul asupra întreprinderilor de înmormântare și le ia pe toate în regie proprie. Acest regulament mai cuprinde și dispoziții asupra felului cum se vor face în viitor înmormântările. Și între altele se prevede că morții, la 4 ceasuri după încetarea din viață vor fi duși cu mașina la morga din cimitir. Acolo vor fi așezați în costiuge și pogorâți într'un mare frigolifer subteran, de unde, în ziua înmormântării, printr'o simplă apăsare de buton, vor fi ridicați de un ascensor și aduși sus pe un catafalc, unde vor rămâne doar pe timpul serviciului religios ce premerge așezarea spre vecinică odihnă în groapa creștinească...

Cineva citind aceste, ar fi spus: — Dela 17 Aprilie 1939 va fi o adevărată plăcere să mori: primăria te tratează mai dîhal ca pe domniile cei viii!...

— Mă Nae, după cum văzul eu, aici au fost 10% scriitori și 90% scrietori!..*

..Constatarea e cam otrăvitoare și nu ne-o însușim!

(s. m.)

* În unele părți ale Ardealului, prin cuvântul scrietori, sunt indicați impiegații primăriilor comunale!

Practic

— Dar ce ai la pălărie, Popescule?

— Să vezi! Am alătea plombe de metal în gură, așa că am socotit că e bine să instalez un paratrăsnet.

Ingenios

Colombescu e lovit de un atac de apoplexie pe când se afla la club și juca cărți. Unul din jucătorii asupra și sarcina s'o anunțe pe soția lui, cu toate menajamentele.

Ajunge la locuința decedatului, bate la ușă, femeia vine afară și vizitatorul întreabă:

— Aici locuiește văduva Colombescu?

— Ce văduvă? Eu nu s văduvă

— Punem rămășag?

Ocazie Bună

— O cărturăreasă mi-a prezis că mă voi mărita în curând, dar că bărbatul mă va părăsi după numai trei luni!

— Imi dați voce, d-șoară Nina, să știu eu fericitul acesta?

Ingrozitor!

— Bucătăreasa d-tale și-a scrânit un picior?

— Da, e îngrozitor! Până se va vindeca, vrea să gătească nevastă-meal!

Nedumerire

Eternul pomanagiu Costică făcu o vizita vechiului său coleg de liceu, Anghelescu astăzi industriaș bogat, spre a i cere cu împrumut o mie de lei. Anghelescu însă nu i acordă decât cinci sute,

La ieșire, Costică se întreabă:

— Acu' nu știu: îi sunt eu lui dator cinci sute sau el mie?

Pentruce...

Mitică e radios:

— În sfârșit, Elena a spus da.

— Elena? Eu credeam că sunteți deja căsătoriți?

— Păi suntem chiar.

— Atunci de ce mai aveai nevoie de da-ul ei?

— Pentru divorț, omule!

Cuvântul tipărit...

Cuvântul tipărit a avut întodeauna o autoritate mai mare decât cel rostit, ori căt ar fi fost de mare greutatea celui ce l-a rostit și ori căt de înalta tribuna dela care a fost spus. Autoritatea cuvântului tipărit se datorește, în primul rând, energiei cheltuite pentru materializarea lui în plumb, imprimarea lui pe hârtie și, în ultimă analiză, puterii lui de răspândire și durabilității lui.

E drept că aceste lucruri azi numai sunt atât de universal valabile, deoarece radio e un factor mai mare de răspândire, iar imprimarea cuvântului pe plăci de ceară și stearină, mai durabilă decât hârtia... Dar lucrul acesta încă nu ne mulțumește și nu ne va mulțumi niciodată. Pentru că ori căt de grăbită este și va fi omexirea, omul singuratec va găsi întodeauna timpul necesar să și mai arunce încăodată ochii pe știrea parcursă în fugă, lucru ce la radio nu se poate întâmpla: acolo ce s'a spus, nu se mai repetă. (Excepție fac comunicațiile oficiale și... pauzele!) Iată dar că în pofida rapidității de informare a undelor herziene, ziarul — cuvântul tipărit — își păstrează întreaga autoritate.

Și publicațiunile celelalte, revistele literare, sociale și culturale, au o și mai mare autoritate. Pentru că nu se îngămădesc pe masa lectorului ca publicațiunile zilnice. Revistele se citesc mai pe indeiete, cuprinsul lor e disecat în amănunțire, frumosul e gustat pe deplin. Iar cele de felul nostru, citite și răsclitite, găsind de fiecare dată o nouă latură necunoscută a glumei sau a șarjelii citită înainte cu două zile. Aceste formează element de distracție, de destindere nervoasă în momente de oboseală. Tot ele sunt opertivul care crează pofta de lectură serioasă, lectură educativă, — creatoare de cultură și caracter...

Lucrurile acestea n'au fost înțelese nici de public și nici de exponenții săi, — cu excepția unui grup puțin numeros.

Marele public a văzut și vede încă, în orice publicațiune, ocaziunea de a primi-o fără plata costului ei, uitând că pentru redactarea unei gazete, unei reviste, se cere timp, muncă, hârtie, tipar. Or, toate aceste cer bani, nimeni nu lucrează pe degeaba, iar tipograful te încasează înaintea! Or, dacă marele public înțelege să nu dea contravaloarea publicației ce-o primește, de unde să și acopere editorul cheltuielile?

Restul publicațiunilor — gazete și reviste — n'a fost înțeles nici de exponenții marelui public. Aceștia toți au văzut în aceste produse ale creierului și tiparului — ce alăturare de elemente! — numai mijloace pentru realizarea unor scopuri cu folos numai pentru ei. De mentrea culturală și hrănitore de suflete a gazetelor și revistelor, cine s'a gândit? Sufletul e un lucru care nu se vede și deci, cu care n'aveau de-a face!...

Tratate atât de vitreg, este un lucru într'adevăr de mirare, că slova tipărită — ziarele și revistele — și-au păstrat autoritatea pe care o mai au azi... Este de mirare, că slova tipărită își mai găsește slujitorii, ea, care nu dă decât o glorie efemeră și o viață sbuciumată... Dar credem că din aceasta, ea va ești biruitoare și cu ea odată și slujitorii ei: trebuie însă puțină solidaritate, puțină dragoste și — cum se zice 'n Banatul lui Miu — Lerca — căta fier roșu!...

s. m.

Pleşcuța

— Un ginere s'a obișnuit să se scoale noaptea între orele tari, adică între orele 12-1, ca să-și „te-sele” mama soacra și soția pentru a putea dormi mai bine. Sărmanele pene, asta a fost numai pentru mirosul lor cel tare cari l-au ridicat din somn.

— Așa să întâmplă cu soacrele; soacră în sus, soacră în jos până... ce ajungi la... păruială.

La plecare...

Doctorul: către bărbat, după ce i-a vizitat soția: — Să știi, nu-mi prea place fața soției d-tale!...

Bărbatul: — de acord d-le doctor, mie nu-mi place nici atâta!

Gurahonț

— Cățiva cheflii cari au beut până când cail s'au îmbătat de au răsturnat căruța în apropierea fabricii de Chereștea. Pe urmă cel răsturnat s'au ridicat c'am greuoi de cap și nu s'au oprit până la „Crișul rece” unde au luat puțină apă pentru a se vindeca de... boală.

Zilnic carne proaspătă, cârnați afumați și costiță de porc, la măcelăria

Țirca Adam

Arad str. Col. Pauleanu No. 9.

Hălmagiu

— La noi este unul care vrea să devină milionar.

... Bine, bine, înțelegem noi că e convenabil să fi milionar, și e foarte frumos dacă e și domn cineva, dar domnii și milionarii sar toți așa, pe fereastră din tren afară ca pe la noi?

Foarte frumos, numai să fie domnu ăsta cu atenție, ca nu cumva odată, când sare din tren să-l ia cineva pe dinapoi cu lopețica cu care se îndrumă trenurile. Deci, atragem atenție domnului în chestie, să n'o pățească cumva cu săritele pe fereastră.

— Dealtfel, în colo e liniște. De când umblă Lăzăruț cu motocicletă la medic nu se mai aude nimic, nici de moașa aia care știe să taie buricul!...

— Sunt vreo două tinere, și vreo doi tineri cari își ascultă dinții de acum pentru iarnă la „săniuță pe șortoc”. Preferăm să nu-i asculte așa, tare că o să alunece prea tare, și-și vor rupe picioarele, cum și le-au rupt și alții!

Prăjești

Comerciantul Gusti din Prăjești a cumpărat, zilele trecute, două sticle cu rachiu „monopol” dela Șebîș. N'a putut însă să le bea, pentru că perceptorul din Șebîș a binevoit să-l onoreze cu o vizită, cu care ocazie a făcut și o percheziție a cărui rezultat a fost... cele două sticle de „monopol”. Natural că le-a confiscat, îndreptându-se cu ele — dinpreună cu agentul — spre Susani, lăsând pe bietul Gusti fără rachiu.

Gusti roagă pe această cale pe d. controlor din Buteni să binevoiască a lua măsură ca perceptorul de agenție din Șebîș să fie decorat pentru această bravură, mai ales că n'a adus nici sticlele.

Șeitlin

— O domnișoară, care a primit în toamnă „ordin de lăsare la vatră” dela școala de surori, a fost zilele trecute pela Arad. Faptul acesta l-am fi trecut cu vederea, dacă „dudulja” (acesta e epitetul care-i place) în chestie, nu s'ar ținea cu nasul prin cer pe acasă și nu s'ar fi împiedecat în „cibesii” din Arad. Eușor „militico” (epilet care nu-i place) să li sfântă în biserică (căci pe acasă nimeni nu i așine calea). La Arad însă s'au schimbat „rostrile” după cum suntem informați „Tot sacul își găsește petecul” (Așa se consolează dânsa).

— Mare lăudăros e și factorul poștal „Fiam”. A bătut loba prin sat că într'o seară trei „neveste tinerele”, de nu li se strecoară apa printre dinți (căci or fi știrbe?) l-au așleptat cu vin fier. Să nu fi fost apă fiartă dragă „Fiam”.

— Pătru, pompierul deblocat de curând, pe care toată lumea îl știa că se însoară, s'a însurat cu o motocicletă din Periam... pe care o călărește din când în când și un fost primar. Gurile rele afirmă, că acest fapt, intră în chestiunea împrumutului de înzestrare... cu purcei și cu căței... dacă vreți și călușei.

Citiți și răspândiți „Bravo”

Poveste fără cuvinte... sau...

... ce pățește omul când se'ncăpățânează să și facă un palton din veritabil păr de cămilă!

(Slivacz & Co. să fie atenți la pericicol!)

CHIUITURI de pe Valea Dezne

Ceru-i mare, stele-s multe
Și mai mari și mai mărunte
Și luna e luminoasă,
Dar ca mândra nu-i frumoasă.

Suflă vântul nu înceată
Dorul mândriei nu se gată.
Și din luncă și din nor
Vine numai dor și dor.

Dragu-mi mândro de tine
Ca la iepure de căne
Dragu-mi de dumneta
Ca la iepure pușca.

Tât atâta mi-e de-acuma,
C'a trecut răsul și gluma!
De trei ori era să mor,
Că la trei fusei dator.

Nu'mi bănuie să mor mâine,
C'am trăit și rău și bine.
Nu'mi bănuie dacă mor,
Că, cu-o moarte is dator.

Cântă cucu 'n poeniță
Mândra mea-i la fântăniță
Bea apă și tât sughiță...
Singurea se tânguește:
Oare cine o pomenește.

Iac' așa se ține casa,
Nu cu plugu și cu coasa
Ci cu jocul, bată-l focu...
De oiuri muri și nu l-oiu ști.
Doamne rău mi-o bănuie!

Așa se joacă pela noi:
Cu fetele dela voi...
Așa se joacă'n casa noastră
Cu fetele dumneavoastră...

Preoteasa popii nost,
Țese pânză fără rost
Că pe latul dinnapoi:
Douăzeci de lăturoi,
Iar pe latul dinnainte:
Dracu le mai ține minte.

Fata popii Marica
Și face cruce cu stânga
Și se roagă'n sărbători,
Ca să-i vie pețitori.

(Din colecția P. Popovici)

Problema servitoarelor...

Viițoarea Stăpână: Etichetele de pe valiză sunt dela hoteluri?
Serviițoarea: Nu! Sunt adresele stăpânelor la cari am servit pună aci!

Citiți și răspândiți „BRAVO”

Atențiune!

**Vizitați
croitoria
Românească**

Gh. PERVA
Arad, Str. Eminescu
No. 35.

Paltoane, blănuri și rochii.

Cele mai elegante și mai noi modele se găsesc cu prețurile cele mai avantajoase, la firma

MENCZER

ARAD, Palatul Fischer Eliz Membru la MERCUR

Greu de realizat

— De oarece vei fi executat mâine, poți să-ți comanzi azi o masă după pofta inimii.

— Bine. Să-mi aduci pe procurorul fript pe varză călită și pe avocatul meu ca desert.

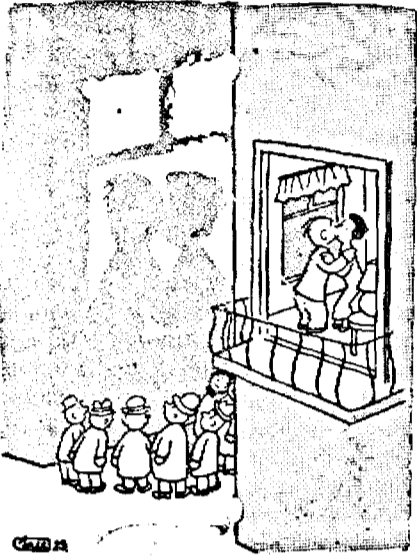
Răspuns prompt

— Șeful se adresează practicantului său, pe care-l prinde cu minciuni.

— Știi tu ce se întâmplă cu copiii cari obișnuiesc să spună minciuni?

— Da. Când se fac mari devin voiajorii firmei.

O poveste fără cuvinte...

...Sau cum află satu ceiace — aproape totdeauna — nu va ști bărbatul!

Numai până la 25!

Un clown arată la circ tot ce știe foxterierul lui savant și declară apoi că animalul va ghici imediat vârsta cucoanelor prezente.

Se produce o fugă grăbită a spectatorilor.

— Liniștiți-vă, onorate, doamne, strigă clownul. Câinele meu nu poate număra decât până la douăzeci și cinci.

Nu se face

Mitică e caporal. Vine, colonelul la inspecție, găsește că soldații lui Mitică nu știu să salute și-i trânteste opt zile de arest caporalului.

Mitică se apropie de colonel și-i spune, foarte discret:

— Domnule Colonel, se duce dracului disciplina, dacă noi, gradații, ne facem pozne de astea în fața răcanilor!

L'a ascultat:

— Ești un nerușinat, un ticălos, un pungăș, uiii că pentru tot ce ai devenit trebuie să-mi mulțumești mie.

După bae

— Uite că apa nu e atât de neagră ca anul trecut. Dacă ași fi știut mai puteam aștepta câteva săptămâni!

Exact

— Dacă eu îți împrumut d-tale, bani, atunci d-ta ești debitorul meu. Dacă însă d-ta îmi împrumutați mie, ce ești atunci?

— Atunci ași fi un imbecil!

Intre spirițiști

— După cum am auzit, la ultima dv. ședință a apărut Schumann. Ce a spus?

— A rugat-o pe nevastă mea să nu-i mai cânte sonatele.

Curiozitate

— Mamă, de ce are tata atât de puțin păr în cap?

— Cugetă atât de mult!

— Așa?... Dar tu?

I-a spus-o

El: Nu știu la ce dracu am făcut nodul asta în batistă...?

Ea: Poate ca să-ți amintești că trebuie s'o dai la spălat...

Copii teribili...

— Ce-i tărăboiul ăsta?

— Păi ce să fie? Copilul nostru se joacă de-a factoru postal cu scrisurile ce mi le ai scris când mi ai făcut curte!

Explicație

Intrarea trupelor maghiare în teritoriile recent cedate prin conferința de la Viena, a fost transmisă — după cum era și de așteptat — de postul de radio din Budapesta. Printr-altele, făcând o comparație între bucuria ungarilor din teritoriile alipite, precum și aceea a autorităților prezente, — s'a spus că: „bucuria era așa de mare, de până și cail... dansau (de bucurie!)”.

Faptul acesta se explică astfel: Ungurii — sau mai bine zis armata maghiară — n'au căl destul nici pentru strictul necesar. Totuși, pentru a nu se lăsa mai pe jos nemților, au făcut un mic... împrumut de cai dela un... circ. Se știe că la circ, caii toți sunt dresați și dansează la auzul muzicii.

La intrarea în orașul Kosice, muzica a început să intoneze un marș. Cum au auzit muzică „cail oficiali” (pentru că toți oficialii, aveau astfel de cai) au început, unii să danseze, unii să se ridice în două picioare, alții să se urce unul pe altul întocmai ca la circ, încât ungrii s'au speriat de atât... veselie din partea cailor. Au dat ordin muzicii să înceteze potolind... veselie cailor. Speakerul dela postul de radio ne știind de „chestia” cu... circul, a anunțat această „bucurie” a cailor, care își are explicația în cele amintite mai sus.

Și anul acesta!...

S'a deschis târgul nostru de Crăciun, toate localurile magazinului nostru fiind puse la dispoziția clientelei noastre, căreia-i atragem atențiunea expoziției dela etaj, unde peste 50.000 articole de menaj și ornamentele domiciliare, sunt puse în vânzare cu o reducere de 20—30%.

Pe lângă prețuri extrem de reduse, fiecare cumpărător mai primește și un bilet cu care participă la tragera premiilor noastre, pentru cari au fost alocate obiecte în valoare de 50.000 lei.

Onorata noastră clientelă este servită de 72 angajați, cu 3 case și 3 mese de împachetat, cu promptitudine și rapiditatea cunoscută.

Onorata noastră clientelă este rugată să viziteze, fără obligațiunea de a cumpăra, toate localurile dela parter și etaj ale expoziției noastre.

Cu stimă:
ALBERT SZABO
mare magazin de porcelanuri și sticlărie. Arad.

Furtul de documente

de Charles Dupont

Furtul de documente dela ambasada fu reprodus cu caractere mari și un lux de amănunte de toate zările. Faptul se prezenta întrucâtva misterios și publicul începuse să murmure despre încetineala poliției. Totuși la comisariat se lucra intens pentru prinderea vinovaților.

Alfred Pluvier, se mișca agitat în biroul său, strângându-și din când în când fâștele ca și cum ar fi vrut să apuce și să rețină un gând care îl scăpa. Clopoțelul telefonului îi făcu să alerge la aparat.

— Da, sunt eu... nu, încă nu, ai puțină răbdare. Abia peste două ore.

Abia puse receptorul auzi o bătaie în ușă. O deschise. În prag stăteau câțiva agenți în uniformă și doi civili.

— Poliția! Percheziție!

— Pofțiți, domnilor, dar...

Doi agenți se postară la ușă iar ceilalți intrară în cameră.

— Sunteți bănuți de a fi furat documentele secrete dela ambasadă. Vom percheziționa domiciliul dvs.

— Eu am furat documentele? Dar domnilor, în același mod mă puteți acuza de devalizarea Luvrului!

Notă surâsuri enigmatice. În timp ce doi agenți îl țineau la o parte, domni în civil răscoeau, după clasicele metode ale poliției, toate sertarele și toate dulapurile sale.

În scurt timp biroul său fu complet răscolit.

Pluvier era cu totul resemnat și, aproape amuzat, privea opera agenților. Aceștia scotociră toate ascunzișurile și toate găurile, dar nu găsiră nici o urmă a documentelor. Deodată se auzi o voce din camera alăturată.

— Șefule, o geantă de piele roșie! Foarte bine ascunsă îndărătul unui sertar.

— Sunt proiectele invenției mele!

urâ Pluvier. Sunt secrete, nu trebuie să le cunoască nimeni.

Poliștului, cu un rânjel larg, luă servieta și o deschise. După ce rasfoi conținutul admise desamăgit:

— E drept. Nu sunt documente, domnule Pluvier. N'aveți nici o teamă pentru invenția dvs. Suntem discreți. Secret profesional.

Apoi către agenți.

— Continuați cercetările! Pluvier tăcu resemnat. În acest moment o tânără și elegantă doamnă năvăli în birou.

— Inchipue-ți, dragă, sunt bănuți ca autor al furtului de documente dela ambasadă! exclamă el.

— Cine e această domnișoară? întrebă comisarul.

— E logodnica mea!

Fata îl întrerupse.

— Dacă e vorba de faimoasele documente secrete... atunci mi se pare că acum au fost regăsite. Iată chiar și ediția soacială...

Șeful îi smulse ziarul din mână, și citi.

„Naiva explicație a furtului de documente dela ambasadă.”

Ambasadorul distrat pusese documentele nu în buzunar ci în umbrelă. Azi fiind timpul ploios...

Poliștului, după ce prezentară scuzele lor, se retraseră.

Abia plecară și Pluvier fu cuprins de cele mai exuberante manifestări de bucurie.

— Un miracol. Adriano, un adevărat miracol. Dacă n'ar fi fost percheziția, n'ași fi descoperit niciodată servieta mea roșie. Dar acum să alergăm la gară. Mai avem o jumătate de oră. Mr. Graham mi-a promis c'o să-mi cumpere brevetul dacă îl aduc înaintea piecării trenului.

Mașina porni cu mare viteză în timp ce Pluvier strângea mâna Adrianei.

— Da dragul meu. Ai noroc. Ai noroc că ai o logodnică inteligentă. Îmi pare bine c'am avut minunata idee să telefonez poliției pentru a te denunța ca autorul furtului de documente. Nimeni altul n'ar fi putut într'un timp așa de scurt să-ți regăsească servieta, așa de bine ascunsă.

Alfred Pluvier privi fata cu admirație și o sărută. (Ves.)

M. Fischer

mare magazin de sticlării și porcelane acordă tuturor clienților cu ocazia sărbătorilor Crăciunului câte un frumos cadou după fiecare târguială de 50 lei. Vizitați fără obligațiune magazinul nostru asortat pentru toate exigențele. Incadrări cu prețurile cele mai eficiente. ARAD, Telefon 19-79.

Colțul lui Tândărel

Intre „Creștini“

Citim într-o gazetă evreiască scrisă în limba maghiară:

Căsătorie

H. S. Soreanu și Szigeți Magda au căsătorit Duminică (?) la amiază sala festivă a comunității „neobg-izr“ din loc.

N. R. Noi nu cerem nici o taxă pentru acest anunț.

Boerul“

— Măi Nae măi, hai la plimbare.
— Nu mă duc.
— Hai măi să mai lei și tu pușin.
— Mulțumesc, n'am nevoie, mie-mi vine la domiciliu...

Calcul moderne

— Spune-mi, iubito, crezi c'o să poți trăi cu salariul meu? — Deigur! Dar mă întreb cu ce ai să trăiești tu?

Dacăș fi eu!

Se știe că cele mai multe soții au în vedere bunul și gospodărescul obicei al soțului și a cotrobăii prin buzunarele bărbatilor. Aceștia, ac iarăș bunul obicei, că atunci când prin de veste se operează aceasta a nevastei, răstesc câte-un lapaj de mai mare răsunet să asculte la ei!...

Se întâmplă însă, cum s'a întâmplat și în zilele trecute, că buzunarele Domnului soț au fost „scociorate“ în plină noapte de către un prea cinstit hoț.

bine-nțeleș, că soțul atât de de zurgăiu altă dată, pentru treaba asta, tăcut acum chitic — deja ce a făcut pe soția sa, să i șoptească cu oftat: — Ehei, de eram eu scandal imi făceai!...

Atelierul fotografic

panaite POPA

Arad, Str. Meșianu 3.

execută cele mai frumoase și eficiente fotografii

Reminiscente

Ea: Iți mai aduci aminte Costică de locul ăsta sfânt pentru trecutul nostru. Aici te am cunoscut, am privit în ochii tăi și am făcut alături o seară întreagă.

Bărbatul ei: Da, de, îmi amintesc! Dar cât ai vorbit în schimb de-alunci încoace.

Copii teribili

Mama (povestind un basm): Și un câine mare, negru, păzea comoara închisă într-o ladă...

Petruș (râzând): Comică e chestia asta cu comoara!

Mama (înd gnată): Dar știi tu măcar ce este o comoară, picuile?

Petruș: Cum de nu: tata. Așa-i zise bucătăreasa.

Oia de aritmetică

Profesorul: Un om bogat lasă la moartea sa o avere de zece milioane. Fiul său moștenește a cincina parte, soția sa a șaptea parte, fratele său a opta parte. Restul se cuvine unei instituții de binefacere. Cu cât se alege fiecare moștenitor?

Georgică: Cu câte un avocat!

La ospiciu

Medicul-șef al unui oficiu se duce la telefon să obțină o legătură. Domnișoara de la oficiu îl servește prost. Doctorul se enervează și stăgă în aparat:

— Știi d-ta cu cine vorbești, du-duie?

— Nu, răspunse ea calm, dar știu-tu unde ești.

Toate stau...

În locuința unui bun prieten al nostru, sunt risipite prin toate colțurile și mesele, diferite ceasuri și ceasornice, care deșteptătoare, care simple indicatoare mute a timpului, care, nemilos, trece... Un singur defect au toate aceste ceasuri: nici unul nu merge. Și prietenul nostru, de câte ori i se face aluzie la importanța — fără altă aluzie! — „umbătoare“ a ceasornicelor sale, se supără foc. Așa și mai serile trecute când în somptuoasă locuință s'a fost angajat o partidă de rōmi lungă de seara până dimineața, adică în total... 48 ore... Seara înainte de începerea partidei de rōmi, unul dintre participanți întreabă cât o fi ora.

— E, ce mai întreb și tu, nu vezi că toată casa i plină cu ceasuri?

— Da sigur — replică un altul — dar nici unul nu merge...

— Ei, cum vrei să meargă — re-luă gazda noastră — crezi că eu n'am altă treabă decât să le trag pe toate, nu-i destul că merge așa mic?

... Și voind să și scoată ceasul din buzunar spre a-și dovedi afirmația, rămase cam uimit când constată că nici acela nu mergea... ceiace făcu pe unul dintre cei prezenți să esclame:

— Păi sigur, este suficient ca cele din casă să nu meargă și cel mic să stea pe loc!...

Onomastica unui „erou“...

Soția — Lasă, dragă Nicule curățatul cartofilor... eu cu prietenii tăi veniți să te felicite, am luat masa!... Mai bine fă-ne câte-o cafea!...

Simplu

— Cum ai izbutit să vizitezi atât de temeinic Roma numai în trei zile?

— Foarte simplu: soția mea a vizitat bisericile, fiica mea muzeele, iar eu localurile de petrecere.

Sinceritate...

— N'am copii, n'am nevastă nu-mi place radio, nu cânt la saxofon, sunt un om foarte liniștit. Nu înțeleg de ce nu veți să-mi închiriați camera“.

— „Dacă ții cu orice preț, ca să fiu sincer, am să-ți spun: dumneata ești cam bătrân și nu mi plac înormământările“.

Gura copiilor

Tatăl: — Mama ta îmi spunea că ai fost iarăș obraznic astăzi Ionel.

Ionel: — Între noi fie vorba, tată: mama are ceva împotriva noastră. Ieri spunea matusii Irina că aș fi leit tatăl meu.

Intre copii

— Ce faceți acolo, copii?
— Ne jucăm de-a tătucu și mă-mica.

— Și unde e lone?
— E în dulap unde trebuie să-astepte până se naște!

Curiozități

Un locuitor din Norvegia mutându-se din Vold într'un alt sătuc la vreo 100 Km. și-a luat cu cele ale casei și un pisoiu.

Însă pisoiului noul domiciliu nu i-a plăcut și într'o bună zi a dispărut de la casa stăpânului, fără ca să-l fi văzut cineva. Într'un târziu, un vecin al omului nostru trimite o scrisoare prin care anunță pe cel mutat că pisoiul lui, de vreo câteva zile se învârtă în jurul fostului său locas. E de remarcat acel de al șaselea simț al animalelor, precum și al pisoiului din poveste, care l-a condus pe distanță de 100 Km. la vechia locuință, fără hartă și fără busolă.

Ce a găsit un pescar

Mai zilele trecute, pescarul Hans Hustedt, din Kuxhaven stând pe malul mării, a văzut ceva în formă de butoi legănându-se în larg: Chemând alți pescari, au mers după butoi, care pe urmă a fost tras la mal cu ajutorul funiilor. Și aici surpriza: butoiul care pe din afară era tapitat cu scoici de mare, era plin cu un fin și foarte vechi vin. Că ce au făcut pescarii norocoși cu vinul, chiar că nu trebuie să spunem...

Un concurs, ce pare a fi foarte original, a fost ținut la Londra de pilărițele orașului.

Cum în Londra fiecare vânzătoare își transportă marfa cu ajutorul unei căruțe cu două roate și trasă de un măgăruș ori de un pony, au hotărât să facă un concurs de frumusețe cu aceste patru-pede. La concurs, natural toate pilărițele au luat parte, dar fiind faptul că pe lângă câștigul moral, a fost și unul material. Câștigătorul primind o cupă prețioasă pentru patru-pedul mai frumos iar proprietara o haină din mărgelă.

În anul acesta, norocul a favorizat măgărușul, „Pretty Polly“ al Mrs.-ei Mathews.

De ce trebuie așteptat?

până în ultimul minut cu facerea cumpărăturilor de Crăciun, căci secția noastră specială de jucării stă de pe acum la dispoziția onoratei noastre clientele. Rezervăm cu plăcere până la Crăciun, marfă aleasă de pe acum.

10% reducere specială până la 15 Dec.

Bazarul de Concurență la Teatru Arad

Colțul Banatului

Lugoj

— Am dori ca Dl. A. funcționar să ne răspundă câte gradații vrea să mai primească. Dela dactilograf a fost avansat până la gradul de administrator, tot în sus până la... dactilograf, și de prezent nici el singur nu știe ce grad are. Se vede că nu și-a muiat și dânsul degetul în oala cu miere. Il rugăm să mai aștepte puțin că în scurtă vreme va primi o avansare din partea noastră, după care rugăm pe Dl. să se lase de „flit” pentru că atunci trebuie să stea în Timiș și nu poate ocupa funcțiunea, apa este rece și nu se bolnăvească, deoarece socrul lui ne-a că nu mai are bani de tratament.

Rădmănești

— Cazanul lui Țidor, transformă omul din muscă în... broască, pentru că Nicolae Muscu, în loc să treacă pe podul cel mare din sbor ca musca a trecut ca broasca.

— Niță Gabor a început să-și adune rețe ca să-și facă o crescătorie de pasări, însă nu i-a reușit, pe când fura rața omului sărac a fost prins cu ia sub laibăr și declară că a vrut să o ducă la Ciocăroane.

Bara

— Se bucură dnii dela bețărul cel mare dela Lugoj, că grozavu, marele scamator, chinezu până acuma, a purtat 120 de oameni pela bețăr și mai are vre'o 60 să i prezinte pentru a isprăvi cu ei. Aceasta a făcut-o numai de bucurie că este primar. Măi badiu, noi te sfătuim să-ți bagi mințile în cap, că mai bine să mergi prin comună fără jandarmi decât cu șeful postului, după tine!

Ohaba Română

— Chimuț a sosit dela București și-a adus o pereche de pantaloni mai largi cu 25 cm. de cum îi avea, și a spus că și-a adus un troactăr cu care vrea să sape toate lemnele din pădurea lui Mocioni.

Balinț

— Unul dela noi și azi mai primește scrisori dela fina din Lipova. Oare ce zice la asta?...

— Se apropie iarna și se scumpesc... opincile. La noi, Gh. P. are o comandă enormă de opinci dela sudeții din Gizella. D'apoi oare ce zice la asta, mai ales că P. din Fadimac vrea să încalțe și calii în astă iarnă?

Profesor odată!

— Oare unde dracu mi-ara pus tocul?...

...Așa-s primarii noștri din Banat! Se linguesc pe lângă țaji domnii, numai să „chinejească” cât mai mult!

Colțul Timișorului

— D. „Controlor” financiar Miron este în căutarea actelor ce i s'au „furat” din mașina proprie (cu ce banii dracului o fi cumpărat-o!?) pe când aceasta staționa de... una singură pe stradă.

... Vezi coane! Unde nu-i cap vai de acte.

— Cunoscutul și belicosul „zarist” timișorean Timiș, în urma sugestiei primite pe cale epigramatică dela d. Ion Bănculescu, directorul „României de Vest” a făcut cerere la Ministerul de Interne ca să i se aprobe schimbarea numelui pentru a se numi de acum înainte: Ținut

... Intrebăm: Care... Ținut?

Și ce fel de Ținut?

— Deasemeni, arhicunoscutul Mihăilescu — Periam își va schimba numele în Mihăilescu—Periuș, pentru a și jurifica și pe această cale atitudinea.

— Simpaticul dr. Grădinaru — Senior, pregătește prietenilor de rummy un „număr” senzațional. Inceputul l-a făcut acum o lună, și de atunci este fără preget în efectuarea lui.

Când va fi gata — în preajma Bobotezei — va face prietenilor dela „Palace” o expunere a operei realizate.

.. Suntem curioși să o auzim!

Să nu uite!

Comandantul vasului prin telefon către scafandru din fundul mării!

— A telefonat soția d-tale ca să duci acasă vr-o 2-3 pești ca să-i aveți pentru cină!

Contabilitate

— Domnișoară te pricepi la contabilitate dublă?

— Cum să nu! În ultimul meu post am ținut chiar contabilitate triplă.

— Cum asta?

— Păi, să vedeți: una pentru patron, una pentru clienți și una pentru... fisc.

Muzica viitorului

În ora de muzică a unul liceu de fete profesorul întrebă o elevă:

— Ce înțelegi prin muzica viitorului?

— Cântecul de leagăn, Domnule profesor.

S'a deschis:

Librăria Românească

Prop. PETRU MILOȘ

ARAD, Str. Brătianu No. 11

(peste drum de poșta mare)

Comerț cu articole de:

librărie, papetărie, ornate preoțești, prapori, lumini, rechizite bisericesti, etc.

Marta de calitate întâi

Serviciu prompt.

Prețuri reduse.

Rente și efecte
Bonuri de impozite

pentru plata impozitului
și pământului forțat.

Banca
Goldschmidt

ARAD,
Str. Eminescu No. 4.

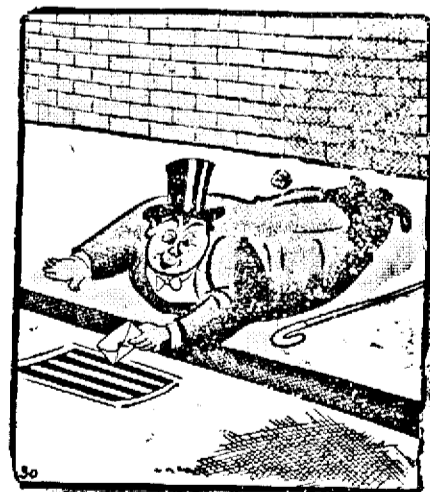
Intâmplarea vremii

— Hălmașiu —

Foaie verde de săcară
Am plecat și eu aseară
Să mai văd ce-i nou în țară
Frunză verde de țără
M'am suit călări pã mătã
Să dau față cu Nojiță
Ca să-i spun o noutate
Dela noi de pe la sate.
— La Hălmașiu nimica nu i
Sârban e la casa lui
Domnu' Borza e om mare
Me*) pe jos ca și călare
Arsimie cu jumara
Nu l mai vezi pe așară seara
Culiță e om frumos
Me*) călare ca pe jos
Călare pe cal pitic
La Gălmăgel la „Lip”.
Șandor, Luciu, Leontin
Au băut din sticle pelin
Cât au fost la Societate
Au beut și vin și bere
Fiindcă toți nu au muiere.
Numai Miti e 'nsurat
Dar și pe el l-a lăsat
Căci s'au dus la Govâjdia
Să vadă ce-i face via
Leontin și cu Săluță
Merg la moară cu grăunțe
Dar când înapoi să vină
Au rămas fără făină
Hamori și c'o vecină
S'a certat pentru-o găină
Lazăruș și cu Farcaș
Nu mai pot umbla de graș
Dar, de Chiș nu știu nimic
Il las la paie că-i prea mic
Perceptorul dela Ciuciu
La judecătoria s'a dus
Să ridice un dosar
Negruță de câțiva ani.
Foaie verde pipirig
Mă recomand: săcărâmb
Săcărâmb din valea seacă
Pe la voi să nu mai treacă.

*) merge.

După chef!

— Aoleo!... Bine că mi-am adus aminte să pun scrisoarea nevestii în la cutie!

Citiți și
răspândiți „Bravo”

Iuân Nojîță scrie — să luăm amince!

Acă mă că geo
vrieme incoasă să
șine baiu ge noi ca
căpușă ge oale. Nu
fu dară gistul că
mă begejî lo gîstă-
tut aiâta amar gî
vrieme în lșpitaru lu

la Ineu. Cum să mărg că o trebit
să bea aldămaș cu luân Tofleu că
dară o luat gila mîntle vo trî suce
gl cărindarie să ille vîndă paclo
pânge umbilă iel și pânge pând amu
cărindarlul mîntleu no agiuns.

Apu dacă vînt vorba ge cărinda-
riu trebe să vă spun că abge mal
am vo căceva suce gin cărindarl așe
că dacă nu vați cumpărat pând amu
să vă cumpărați ge grabă că numa
rămânleți fără iel și ar fi păcat că
lo anu alesta nu mai cipărieșe altu
și numa trebe să răbdați pând ge
amu un an. Că treșle și aiși la oraș
ca țucuru. Apu că și girept il că
tarieț mândru cărindarlul mîntleu. Alt
cărindarlul așe falnă nu este numa
poace alu fracțe Ionîță Pipalacu
așele ște scrie iel la Vesălia lu U-
niversu gin satu lu împăratu.

Apu amu să scriți că nu vă mai
scriu pând la Crășlun da atunși vă
scriu să vă fie și pã Anu nou...

Da să vă cam strângeți curaua
că inșepe lară anu și trebe să plă-
ciți căta aboliment!

Al vostru
IUAN NOJÎȚA

Ce vrea

— Ce vrei tu să fii când vei fi
mare?

— Mare!

Motiv serios

— Ai lăsat să te sărute?

— De frică, mamă! M'a amenin-
țat!

— Ce ți-a spus?

— Că dacă țiș nu mă mai sărută.

Leac sigur

— Dragă, fata mea e bolnavă de
nervi și nu se vindecă cu nici un
leac!

— Ai încercat câteva toalete noi?

Aviz

Prietenii noștri cari au pri-
mit spre vânzare, „Cărinda-
riu lu Iuân Nojîță“ sunt ru-
gați să trimită costul calen-
darelor vândute. Baniș se vor
trimite prin mandat pe adre-
sa: Administrația BRAVO!
Arad, str. V. Alecsandri No. 5.

Vreți bogăție și fericire?

După noul plan al Loteriei
Puteți intra în joc cu

LEI 250

la clasa II-a, Lei 250 la clasa III-a
și Lei 300 la cl. IV.

Nu uitați! Reînoiți lozurile pentru
Tragerea clasei a II-a din

15 Decembrie
LOTERIA DE STAT

Nădlac

— Exportul cucuruzului nou se
face pe o scară întinsă. — Di Rusu,
noul cerealist, nu mai prididește cu
cumpăratul — Săracu, și noaptea
trebuie să se trezească ca să pri-
mească grânele.

Așa-i! — Când cineva are nevoie
de bani, noaptea îl stăramă, noap-
tea îl și vinde.

Face cum poate și nu se roagă
de nim-ni!

Allo! se aude?

— Ziua Sfântului Nicolae a fost
serbată, la noi, cu tot fastul cuve-
nit. Remarcăm „banchetul“ ce a av-
ut loc la Popa Nicolae, dat în cin-
stea oaspeților, veniți să-i ureze tra-
diționalul „Mulți ani!“

Conducerea „treburilor“ banche-
tului a fost încredințată romanței
sale favorite Anicika, secundată cu
mult succes de mamă sa.

S'a petrecut bine, până în zori,
lumea plecând foarte mulțumită.

Dezna

— Un tânăr și-a cumpărat un
palton și o căciulă nouă ca să nu-
i fie frig stând la pândă după căpri-
oare fermecătoare în a căror vînat
este specialist.

Bravo șefule! dă-l înainte, dar
să nu ți se decalibreze arma, că va
fi rău!

— Întrebăm pe domnișoara din
capătul satului ce a determinat-o să
între în corul mixt, înființat de cu-
rând.

— La Dezna și-au publicat des-
chiderea în această, toamnă o mul-
țime de măcelării de carne de vi-
tă, cu toate acestea e foarte scumpă!

Asociația Ziaristilor și Publiciștilor
Români din Arad.

Convocare

Membrii Asociației Ziaristilor și
Publiciștilor Români din Arad sunt
convocați în adunarea generală or-
dinară pe ziua de 15 Decembrie
1938, orele 5 d. m. în sala mică de
ședințe a primăriei pentru a dezbate
următoarea

ordine de zi:

1. Deschiderea adunării.
2. Verificarea numărului celor
prezenți.
3. Alegerea alor 2 membri pen-
tru verificarea procesului verbal al
adunării generale.
4. Raportul general de activitate.
5. Modificarea statutelor asociației
pentru transformarea ei în asocia-
ție cu caracter cultural.
6. Raportul general asupra ges-
tunii.
7. Raportul comisiei de cenzori.
8. Descrierea comitetului.
9. Alegerea noului comitet de
conducere.
10. Propunerile și interpelări*)

Intrucât în ziua de 15 Decembrie
1938, nu se va întruni numărul le-
gal de membri, adunarea se va fi-
ne peste opt zile adică în ziua de
22 Decembrie 1938, fără nici o altă
convocare și când va putea aduce
hotărâri valide cu orice număr de
membri.

Data în ședința din 3 Decembrie
a comitetului.

Președinte,
Tiberiu Vuia

Secretar general,
Simion Miclea

*) Propunerile și interpelările se vor
anunța cu 24 ore înainte de ținerea a-
dunării președintelui sau secretarului ge-
neral al asociației.

Cele mai frumoase bijuterii,
ceasornicele cele mai precise,
tacămuri și obiecte pentru
cadouri la

Coloman HARTMANN

Bijutier, ARAD

Palatul Minorităților. Prețuri solide.

Croitoria modernă

I. Costică

Vis-a-vis de episcopie.

Citiți și răspândiți
„BRAVO“

După ce'ncepe spectacolul!...

Spectatorul ordonat și cu scaun la cap își cumpără biletul ceva mai înainte de seara reprezentației și, cu cel puțin un sfert de ceas înainte de începerea acesteia, și a depus haina la garderobă, și a instalat nevasta pe scaun apoi a ești pe culoare la un strop de bărfeală... Dar câți dintre spectatorii arădani sunt de felul acesta? Nu răspundem pentru că nu vrem să facem personalități!..

Cei mai mulți, însă, își scot biletul în momentul în care gongul sună a treia oară!.. Și atunci să vezi înghesuială la geamul ghișeului. Fiecare vrea bilet: unul cu reducere, celalalt de favoare, al treilea liber și-abea al patrulea plătește!.. Este de mirare atunci că la casierie se greșește și se dau câte 2-3 bilete

pe același loc sau se vând și locurile rezervate?

Desigur că nu și nimeni nu poate ridica nici o acuză împotriva nimanului. Mai cu seamă că nu poți pretinde unei persoane — încolțită deodată de 10-20 indivizi hămesiți de proză sau arii lirice — să reziste onorabil și nervii să-i funcționeze perfect. Dar toluși!..

Lucrurile astea s'au putut vedea Joi seara la operă. Și încă ceva. Spectacolul anunțat pentru ora opt și jumătate, a început la orele 9. Cu toate acestea, spectatorii au „curs” spre staluri și loge până aproape de sfârșitul actului I și nimeni nu voia să înțeleagă că la operă e altceva decât la proză: toți trânteau ușile ca'n toțul unei certe

cu nevasta și cucoanele țipau la ușieri ca la bărbați... pentru că țineau să îndeplinească ordinul primit:

După începere ușile închise și nu mai intră nimeni! Și printre aceste zgomote barbare, abia dacă mai pătrundeau, pe ici și colo, fragmente din vre-o arie sau cu vag și îndepărtat ecou al orchestrei ce fu atât de bine pusă la punct!..

Sunt lucruri, aceste, nedemne de arădani și pe cari le-am vrea schimbate. Și lucrul acesta trebuie făcut de comitetul acțiunii pentru teatrul românesc al Aradului, comitet care trebuie să impună la teatru o disciplină, indiferent dacă ochii cuiva sunt mai simpatici decât ai altuia!..

Și dacă va mai fi nevoie vom mai reveni!

Apropos de expoziție!

— Ceiace mă doare, e că m'lasat pictată în tabloul ăsta nu pentru... 50 lei!

Epoca neo-storsului?

Știam că epoca storsului se'ncheie deodată cu culegerea celui din urmă ciorchine de strugure din via dată'n ruginit. Se vede că ne-am îngelat, căci unele instituții își presează clienții și abonații pentru restanțe de 2-300 lei, restanțe rămase numai de luna precedentă. Și face lucrul acesta într-un fel atât de amarnic încât dau impresia că întreg orașul e un imens teasc adus și lărgit special pentru treaba asta. Și 'n acest teasc nu este milă: te stoarce, te stoarce încât face impresia că teascul a fost cândva crăpat și-a curs ceva din el..

Oare conducerea societății de telefoane — de exemplu — nu ne-ar putea explica câte ceva în legătură cu treaba asta?

Pepe

E un nume format din literele începătoare a celor două nume — de familie și de botez — ce le poartă proprietarul unei cârciumi așezată „mai gata'n” centrul orașului. Și Pepe acesta e de o delicateță nemai văzută cu clienții: îi strânge'n brațe și chiar de „grumaz” în plină noapte și'n ușa cârciumii, prezentând rarilor trecători nocturni, realizarea vie a scenei de început dintr'un film a cărei acțiune se desfășoară într'un rău famat cartier sau oraș, numit Casba. Cu o deosebire ca în film, ce-l strâns de gât din dragoste, nu se mai scula..

„Se pare cu și cârcimarul nostru în „mângăerile” aplicate clienților, își regulează anumite porniri ancestrale...

Cert e însă un lucru, că tipul s'a 'mbogățit din nimic!

Extrasele...

„din regulamentul primăriei privitor la teatru, extrase tăiate din „Buletinul Municipiului” lipite pe carton albastru și așezate pe culoarele teatrului, formează — prin stilul în care sunt scrise — deliciul și distracția spectatorilor, cărora în felul acesta, pauzele le par mai scurte decât în realitate.

Suntem de părere că aceste extrase din regulament trebuie ridicate de acolo și înlocuite cu altele corect scrise. Iar dacă la primărie nu se găsește nimeni care să facă treaba aceasta, să se adreseze vreunui elev din ultimile clase de liceu...

Citiți și răspândiți
BR A V O !

© Administrator: Simion Budean

Decor de toamnă

Au început de ieri să cadă
Frunzele îngălbenite
Și pe alee să apară
Fețe galbene, ofilite

De fuzie. Cu ochi triști
Cu pas încet
Memorând o poezie
Un biet, trubadur-poet

Caută versuri, ritm și rimă
Muscându-și cu ciudă, o buză.
Poate, o înduplecă odată
Pe capricioasa Muză

Și-i realizează visul:
Mult doritul vis de vară
Când copila cu ochi negri
Ii va cad'e'n brațe, para.

Dar... nimic! Doar vânt și ploaie
Și noroi și Muză rea.
— Viața nu-l mai înțelege
Și ce-i viața fără „ea”.

Un decor e parcul astăzi
De tințirim în așteptare.
Croncâne pe nas cocorii
Ploaia caden'n picuri, rare...

Numai tu, frumoasă fată,
Pari un paradox în parc.
Inima-ți neconsolată
Se destinde ca un arc

Și, ar vrea, nemărginirea
S'o cuprindă într'o clipită
Să-i dea ziua cea de vară
Când a fost cu drag iubită.

Visuri vagi, dorinți deșarte
Vă hrănesc acum pe voi
Bieți eroi de parodie
Pe alee cu noroi.

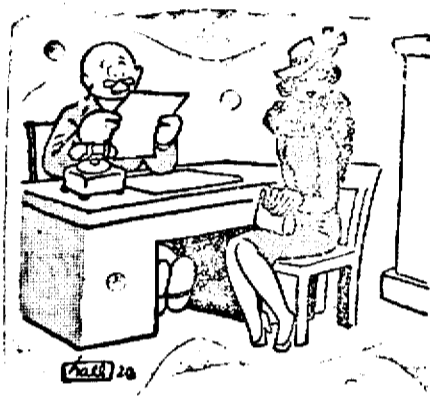
Emil P. H.

Jucați cu încredere la
LOTERIA de STAT
COLECTURA OFICIALA
Sediul Central: Cluj Bul. Reg
Maria No. 46
Sediul local: Ioan Olariu, Str.
Brătianu 3.

În tren

Sper, domnișoară, că trenul va trece prin mai multe tuneluri lungi.
— Ce? și dvs. sunteți din acei cari trebuie să aștepte... tunelurile? Întrebă dudula surprinsă.

Dactilografele de azi...

Șeful în perspectivă: Certificatul ultim e tare rău scris!..

Dactilografa: Da, pentru că eram pe genunchii fostului șef când l-am scris!..!

Căutăm corespondenți harnici și corecți în toate comunele fruntașe din județ. Ofertele, cuprinzând material de probă și pretențiunile, se vor adresa redacției, arătându-se pe plic: Corespondență de probă.

Bălării din grădina vecinului

Într'un ziar din Cluj am citit următoarele, în legătură cu greva generală din Franța:

„Personalul C. F. R. din regiunea Paris s'a manifestat în diferitele gări ale Parisului la orele de mare afuență.”

Bravo domnilor! Dere ăla cu „ambele trei chestiuni” și cu „spon-tan dintr'odată subit pe neașteptate”, a rămas pe jos, căci l-ați tăiat cu „ceferiștii francezi”.

O ghicitoare cu tălc

Petrică se'nălnește cu Rimică.
— Mă Rimică! Ce stă pe casă, fluera și are coada tăiată?
— ?! ? —
— Moritz, mă blambecule.
— Cum Moritz?
— Așa bine. Moritz este linchigiu și face reparații sus pe casă.
— A, da. Dar de ce fluera?
— Bine zice. Dar Moritz are coada tăiată?
— Păi, dacă-l cheamă Moritz sigur că o are.

Tiparul Tipografiei „Diecezane” Institut de Arte grafice, Arad.

O cunoaște

— Dorești un pic de in-Doamnă?

Mica publicitate

A. B. C. școală particulară, P. lăncu No. 2. Învățați limbile: engleză, franceză, germană, română etc. precum și: contabilitate, dactilografie, stenografie. Se pregătesc elevii în particular.

Vizitați frizeria modernă ȘTEFĂN CĂMPEANU Piața Luther. — Scurt și viciu conștiincios și igienic.

Ceasuri și bijuterii din aur și argintabil cu prețurile cele mai efitine firma IOSIF REINER Arad. str. General Pirici 3, în dosul Teatrului Comunal.

Dr. IULIETA CALOGHIRU medic dentist Arad, Str. Lt. Aviator Sava 9. Consultații: 11-1 a. m. 3-6 d. m.

MAȘINI DE SCRIS de vânzare și de împrumut, la M. SZEGFÜ Arad. str. Brătianu 7. Tel. 11-44. Ateliu special de reparațiuni pentru mașini de scris, mașini de calcul, tocure rezervoare. Depozit de hârtie — saپیrograf — indigo și toate accesoriile pentru mașinile de scris.

CASA de VÂNZARE, în cartierul Pârneava — Casa are grădină mare. Informațiuni la administrația Bravo! — Alexandru 5, Tel. 1678.

DE INCHIRIAT: Locuință modernă și confortabilă compusă din 3 Camere și dezindependențe situată în centrul orașului. Adresa la administrația „Bravo!” — Alexandru 5.